

листа на росянката, ше се обхване отъ ресничките. Затова поставя лъжелъзни стърготинки и наблюдава. Изненадата му била голъма. Ресничките не се свили и не обхванали стърготинката. Повторилъ опита съ един малко къжстче месо. Сега, за голъмо очудване, ресничките се нахвърляли върху къжстчето месо, както къмъ живата муха, облъли го и го изсмукали. Това напълно го убедило, че листа на росянката, чрезъ своите реснички, може много добре, да усъща своите жертва и да разпознава, кое е полезно и кое е неполезно за изяддане.

Уловената муха или къжстчето месо, подъ действието на лепливите сокове, се преработватъ — смилатъ така, както това става въ нашия стомахъ съ храната, която сме поели.

По нашите планински мочурливи ливади има и други видове настъкомоядни растения. Такова е напр. **Петлюгата** (*жирянката*).

А въ водите на р. Искъръ, Самоковско и по-нагоре въ Рила се сръща водното настъкомоядно растение **Мъхунка**.

Но, хайде, стига съмъ ви разказвалъ. Забавихме се много, а колко пътъ ни предстои още?

Всички настанихме, нарамихме раниците и доволни, че научихме толкова нѣща за чудните росянки, поехме пътя нагоре къмъ Черния-връхъ, водени отъ добрия ни водачъ.

* * *

Въ девствените гори на Америка се сръща **Мухоловката** — друго настъкомоядно растение (в. кар. № 4)

Мухоловката е открита презъ 18 вѣкъ въ северна Америка и на пръвъ погледъ много прилича на една голъма росянка. Листата ѝ сѫ съ дълги дръжки, при основата си заострени като клинъ. Петурката е като кръгла отворена книга съ рѣбче по срѣдата си. Както при росянката, между листчетата, наредени надъ земята, като розетка, израства стеблото. На върха си то носи купчинка отъ кичести петолистни цветчета.